

Koszorúzás Dugonics sírijánál

• Tudósítónktól

A szegedi Dugonics Társaság évadzáró koszorúzási ünnepségét – immár hagyományosan – a névadó halálának évfordulóján rendezte meg. Holnap, pénteken déli 12 órakor a Dugonics temetőben, a nagy magyar író, paptanár és matematikus sírijánál várják a társaság tagjait és az érdeklődő szegedieket a kegyeletes ünnepségre.

Alföldi Tükör

• DM-információ

Ma, 18.15-kor a TV2-ón ismét jelentkezik az Alföldi Tükör kulturális magazinműsora, melyben összeállítás láthatnak a francia nemzeti ünnep napján Szegeden megrendezett francia estről. Az ez alkalomból fellépő francia tánczenekar különböző stílusú zenével szórakoztatta a közönséget. A műsor második felében két művésztelepet mutatnak be. Bepillantás nyújtanak a Kecskeméti Tűzománc Alkotótelep több évtizedes hagyományaira, valamint a Csongrádi Művésztelep életébe, ahol festő, szobrász és grafikusművész dolgozik egymás mellett műfaji megkötések nélkül.

Boltosok, figyelem!

• DM-információ

Ezen a héten ismét várjuk azoknak a szegedi kiskereskedőknek a jelentkezését, akik a következő napokban cukrot, tejfölt, pelenkát, citromlét, párizsit, tojást, margarint, öblítőt, mosóport és nápolyit a szokásosnál olcsóbban kínálnak. (A „nevezéshez” egy termék árának csökkentése is elég!) Ma, csütörtökön 9–12 óra között kolléganőnk, Mucsi Szilvia fogadja az aktuális ajánlatokat, a 481-281350-es telefonon.

Péntekenként a Délmagyarország „Itt olcsóbb!” című rovatában természetesen csak a legkedvezőbb árakat közöljük!

Egy művészeti szakfolyóiratban olvastam egy főrvényről, amely a következőképpen hangzik: **tervezd a fejeddel, szívvel és a lelkeddel! De sohasem ebben a sorrendben. Innen jön az, hogy a grafika mindent kibír, mindent túlél. Mert örök. Talán ezért sem hagyják a III. Szegedi Grafikai Művésztelep fiatal alkotói, hogy a mocskos anyagiak megrothassák életüket, lelküket és emberi kapcsolataikat. Maradnak a városban, mondják, de nem minden áron.**

Az ismert és elismert művészettörténész, Szuromi Pál két esztendővel ezelőtt, abból a megfontolásból, hogy Szegeden már évtizedek óta nem működik jól prosperáló, a város hírnevét öregbítő művésztelep, úgy döntött, hogy egy fiatal képzőművészekből álló csoporttal formát bont a konzervatív izlésű Szegeden. Szuromi Pál vallotta, s ma is vallja, hogy gyökerek nélkül aligha fejlődhet ki egészséges, nyitott és friss szellemű

„Mario Lanza régi lemezeit hallgattam” Egy hőstenor Madridból

Ernesto Grisales: „Kezdetben csak én hittem benne, hogy egyszer majd ilyen nagy színpadokon énekelhetek” (Fotó: Nagy László)

Egy szimpatikus, kolumbiái születésű tenorista, Ernesto Grisales éneklő Radames szerepét a szabadtéri játékok Aida-produkciójában. A Madridban élő fiatal hőstenor a Spanyol Királyi Konzervatóriumban végzett, majd a leg híresebb énekversenyek díjazottja volt. Néhány éve indult karrierje, már sikert aratott a legnagyobb német, osztrák, francia és spanyol operaházakban. A próbák kezdetén – Gyüdi Sándor karigazgató kiváló tolmácsolásával – olaszul készítettünk vele interjút.

• Hogyan választotta az énekesi pályát?

– Kolumbiában egyetlen jelentős operaház van, mégpedig a fővárosban, amit olaszok építettek. Én azonban nem Bogotából, hanem egy kisvárosból származom, így számomra az egyházi zene jelentette az első találkozási pontot a muzsikával. Gyermekkoromban a kis templomunkban énekeltem, majd felfigyeltek rám, és fiúszoprán

szólistaként egyre több helyre hívtak. Inspirációt merítettem Mario Lanza lemezeiből is, az ő énekművésze révén szerettem bele az operába. Szerencsére egyik tanárom, aki Madridban tanult gitározni, felismerte a tehetségemet, és látta, hogy van bennem szorgalom is a kitartó munkához. Ő tanácsolta, hogy jöjjenek Európába.

• Mostani szegedi partnerei közül találkozt már valakivel?

– 1981-ben statisztaként részt vettem egy madridi Simon Boccanegra előadásban, amelyben Amelia Grimaldi a fiatal Tokody Ilona énekelte nagyszerűen. Boldog vagyok, hogy most vele léphetek fel Szegeden. Azok az évek nagyon emlékeztetnek számomra, 19 évesen akkor jöttem át Európába, nem voltak még kapcsolataim, gyökértelem éreztem magam. Szinte csak a zenei élmények jelentették az egyetlen pozitívumot az életemben. Szeretném elmesélni, hogy az elmúlt ősszel egy másik magyar világsztárral is felléptem. Sao Paulóban a Turandotot alakító Marton Éva mellett életem első Ka-

láját énekeltem. Amikor véget ért a finálé, és sötét lett, Évától kaptam még egy csókot az arcomra. Ez egy olyan nagy elismerés, és egy olyan kedves gesztus volt tőle, amit örökké meg fogok őrizni az emlékezetemben.

• Meglepően sokféle tenorszerep szerepel a repertoárjában...

– Elsősorban mégis hőstenornak tartom magam, ezeket a szerepeket éneklek leggyakrabban. Ma már úgy érzem, elérkeztem a pályámonak abba a szakaszába, amikor már öröm az éneklés, mert komoly tapasztalatokkal rendelkezem, a hangom rendben van, és egészséges is vagyok. Hangi és színesi szempontból különösen Don José szerepe áll közel hozzám. Nemrégiben Sao Paulóban Jelena Obrazcova és Aprile Millo partnereként az Álarcosbálban léptem fel, amit szintén nagyon szeretek, de nagy élmény volt az orosz nyelvvel és zenével való megismerkedés is, amikor két éve a Borisz Godunovban Dimitrijt énekeltem.

• A szegedi Aida után milyen fellépésekre készült?

Hollósi Zsolt

Pénz, Szeged és idegenforgalom

Tisztelt Szerkesztőség!

Az idegenforgalommal kapcsolatos közgyűlési döntést kommentálom. Nb. lapjuk július 23-i számában megjelent interjúkra engedték meg – a világról sem a Közgyűlés védelme érdekében, hiszen a kollektív bölcsesség arra soha rá nem szorul – annyi megjegyzést tenni – dr. Lengyel Márton és dr. Faragó Hilda iránti minden tisztelem kinyilvánítása mellett –, hogy nagyon szomorónak tartom, hogy még mindig nem a feladat finanszírozását vélik e kitűnő szakemberek sem indokoltnak, hanem az intézmény finanszírozását.

Szavaikból az tűnik ki számomra, hogy ha egy új intézményt hozott volna létre a Közgyűlés – tegyen az bármit, bármilyen rosszul, netán ne legyen semmi – nyírna állnak előtte a pénzsátorok az Országos Idegenforgalmi Bizottságtól és a Magyar Turizmus Rt.-től, míg, ha – végezzék bár legkiválóbban feladatát – egy megbízott vállalkozásról van szó, minden csapat elzárna az előle.

Fel nem foghatom, hogy mi kifogásuk lehet teszem azt egy marketingcég megbízása ellen, hiszen az mást, mint komplex programot saját jól felfogott érdekében sem fog ajánlani, az nem egy szállodát, vagy nem egy ételt fog csak kínálni. (Azt meg végképp bizonyára csökkent szellemi képességem számlájára kell írni, hogy az örömlányok, a kábítószerek, a valutázók és a természeti környezet értékeinek veszélyeztetése sehogy nem függ össze számomra az Idegenforgalmi Közhasznú Társaság létevel, vagy nemlétével.)

Amint igen helyesen nyilatkozta dr. Lengyel Márton: Szegeden több remek turisztikai szakember dolgozik, s erősen remélem, hogy ők külön-külön, vagy együtt köztük lesznek a feladatra pályázóknak, s akkor biztosan kitűnő ajánlatok érkeznek be, melyek közül legfeljebb csak a legkitűnőbb kiválasztása okozhat majd gondot.

Tisztelettel:

Dr. Szilvássy László
képviselő

Szilvássy képviselő úr észrevételeinek azon részével, ami a feladatfinanszírozást illeti, természetesen maximálisan egyetértünk. A nyilatkozók félelme viszont arra a sajnálatos gyakorlatra alapozódik, hogy egy olyan marketingcégben, amelyben a város nem képviselteti magát, nem zárható ki bizonyos egyéni vagy csoportérdekek előtérbe helyezése.

Egy vállalkozás ugyanis elsősorban – teljesen logikusan – profitorientált, ami nem baj, csak kétséges, hogy elközelítse mindig egybeesnek majd Szeged érdekeivel. A két, nemzetközileg is ismert és elismert idegenforgalmi szakember ezért tartaná szerencsésebb megoldásnak – akár az említett marketingcég közreműködésének igénybevételével – egy közhasznú társaság létrehozását.

Ami pedig az idegenforgalom negatív kísérőjelenségeit illeti: sajnos túlzás nélkül mondható, hogy már most virágoznak ezek az „üzletek”, amelyekre azonban csak egy bizonyos réteg a vevő, amely talán kevésbé érezné jól magát egy igényesen kézben tartott vendéglátás keretei között.

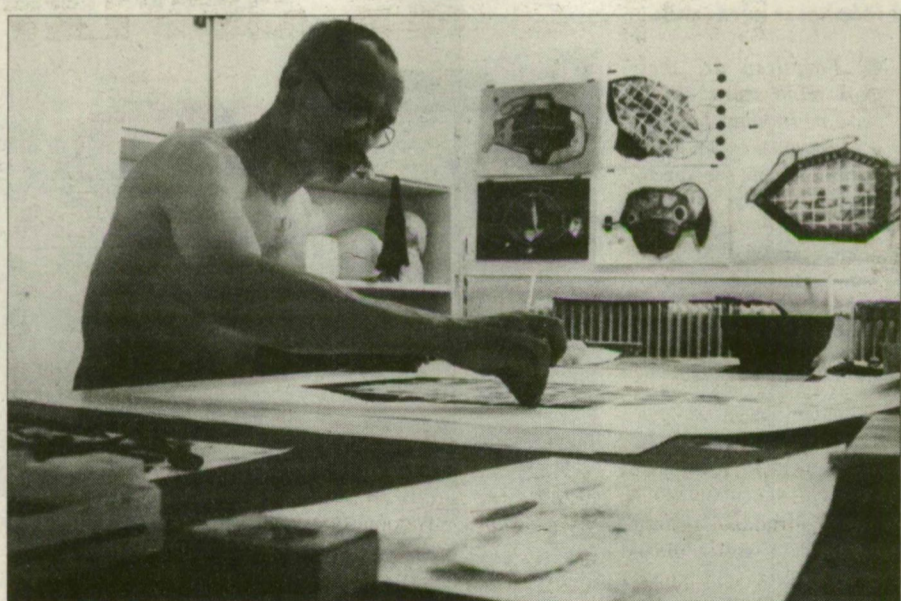
N. R. J.

• Új szint hoztak

Költözik a grafikai művésztelep?

művészet. A Képzőművészeti Főiskolán diplomázott, grafikus végzettségű fiatalok – közöttük nem egy országos, sőt Európa-hírvé – ósi kiállításai bizonyították: új ízt, új szemléletet hoztak. Már most művészettörténeti helyet adtak annak a városnak, amely mára kissé leszakadt a képzőművészeti élvonaltól. A fővárosi, illetve Budapest környéki képzőművészek gondolkodásmódját a progresszivitás és a modernség jellemzi. A „telepik”, amint azt Kótai Tamás megfogalmazta, alkotásaikban nem a látvány, hanem inkább a korszerűség felől közelítik meg a grafikát. A látáskultúra formálói különböző dolgokkal, fotógrafikával, tárgyobjektakkal és szitanyomattal kísérleteznek, de nyitottak más irányban is.

Július eleje óta tizenegyen munkálkodnak a művésztelepen. Szilvássy László, az önkormányzat kulturális bi-

Munkában a művésztelep egyik tagja, Nagy Atilla. (Fotó: Miskolczi Róbert)

zottságának elnöke, Szuromi Pál, a művésztelep megálmodója, valamint Pappné Zánthó Rita művészeti referens, a művésztelep szervezője és koordinátora a na-

pokban látogatta meg az alkotókat a Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolában. A beszélgetésen kiderült, hogy a város, mint a telep fenntartó-

ja befogadta és a jövőben is támogatja a fiatal művészekből álló nyitott csoportosulást. Kótai Tamás és Gallusz Gyöngyi elmondták, hogy az iskola igazgatója és

gazdasági vezetője, nem tudni miért, de már az indulás óta ellenségesen viselkedik velük szemben, pedig annak rendje-módja szerint kifizették az igen drága kollégiumi szállásdíjat. Azt a díjat, amely a város által adott 450 ezer forintos támogatásnak közel felét vitte el. A képzőművészek egyöntetű véleménye szerint, a további feszültségeket elkerülendő, át kell gondolni a művésztelep működésével kapcsolatos problémákat. Kótai Tamás hangsúlyozta: nem kell, hogy egy hónapon át, amíg Szegeden dolgoznak, körülhígejék őket. Csak az alapfeltételeket teremtsék meg a munkához, ugyanúgy, mint ahogy azt a makói grafikai művésztelepen megtették. Ha ez nem történik meg, akkor elmennek Szegedről, s keresnek egy másik várost...

A művészek az 1995-ös indulásnál hitték, hogy van perspektívája a szegedi grafikai művésztelepnek, s úgy-

mond ráizgultak az újszerű kezdeményezésre. Hinni még ma is hisznek, az igazságon azonban már elszállt. Pedig a telep, ahogy azt Kótai Tamás mondta, öt, tíz év múlva óriási értékű lesz a városnak. A probléma csak az, hogy ezt ma még nagyon kevesen fogják fel.

A beszélgetésen szó esett arról, hogy a város jövőre igyekszik kedvezőbb feltételeket biztosítani a telep működéséhez. Ennek kapcsán fölmerült, hogy jövőre a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Rajz Tanszéke adna helyet a művésztelepnek. A beszélgetés végén elhangzott, hogy az ötödik, jubileumi évben megjelenhetne egy olyan kiadvány, amely a grafikai művésztelepen dolgozókat és alkotásaikat mutatja be. De ez még odébb van. Egy közelebbi időpont: a tervek szerint október 31-én nyílik meg a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában a III. Szegedi Grafikai Művésztelep munkáit bemutató kiállítás, amelyre minden érdeklődőt szeretettel várnak a képzőművészek.

Szabó C. Szilárd